

ARTANIA

Книга 20 №3 2010 | культурологія | мистецтво | публіцистика | історія

П'ЯТІРНЯ

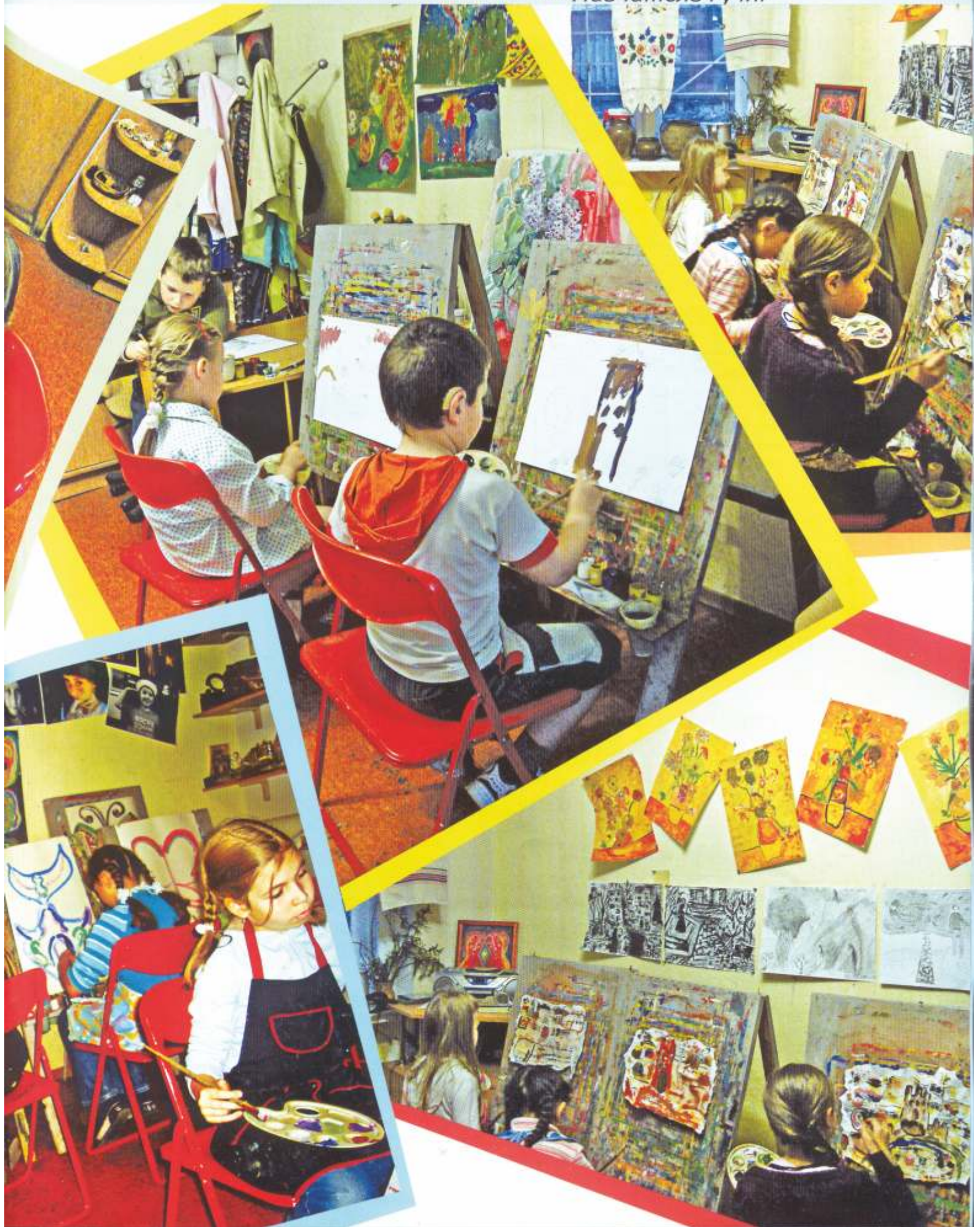
*Юлія Полтавська,
мистецтвознавець*

Щедрість таланту дитячої художниці Тетяни Мяковської, відсутність фальші і в житті, і в мистецтві, бажання розділити щастя й радість з усіма — родиною, колегами-художниками, глядачами, учнями — сприяли створенню художньої студії «П'ятірня» — справжнього осередку дитячої творчості. Не дивно, що в невеликому приміщенні, де малеча вчиться творити, мікроструктура художнього процесу тісно пов'язана з макроструктурою Всесвіту. Заняття проходять за

авторською програмою, що її Тетяна Мяковська розробила особисто й далі вдосконалює. Скільки несподіваного приготувала художниця для своїх учнів! З'ясовується, можна взяти відразу два пензлі й спробувати одночасно намалювати крильця метелика. І в кожного з маленьких художників метелик буде свій, яскравий, мов квітка, й зовсім не подібний до інших... Дитяче мистецтво — світле, живе, безпосередньо-щире. Малеча володіє олівцем краще, ніж словом. Світ для неї — по-

Навчитель і учні
Навчитель і учні

вий, дивовижний, і малюки за допомогою свого викладача намагаються створити справжню художню концепцію спостереженого ними світу. Тому роботи дітей студії «П'ятірна» — дзвінкі та галасливі. Подія, про яку розповідає маленький мистець у своїй роботі, не обмежується її змістом чи головною ідеєю. Малюнок залишається на виставці, але подія віддунує в кожному наступному творі, у грі. Роботи студійців багатомовні та сповнені музичності, бо для дитини немає межі між музикою та малярством. Окремі твори маленьких художників — лише кадри єдиної величезної картини, що вони малюють усе своє дитинство, але кожен окремий листок цієї розповіді — закінчений художній твір.

Безумовно, на міській виставці роботи вихованців М'яковської вирізнялися б колірною напруженістю та динамічністю композицій. І хоча рисунок студійців технічно далекий від довершеності, наївний і безпосередній, їй вдається, не ламаючи її не консервуючи, а поступово ускладнюючи, переводити дитячу творчість у творчість дорослу, не втрачаючи того багатства, яке вона в собі несе. Звідки ж береться в роботах учнів Тетяни М'яковської гармонія й тонке відчуття відношень живописної гами? Ми звикли, що виставки дитячого рисунка називають методичними, й часто вони демонструють не дитячу творчість, а різні методи викладання в студіях, серед яких є й такі, що нівелюють таланти, нехтують природним даром маленьких мистців, надаючи перевагу образотворчій грамоті. Мабуть, головна мета, якої хоче досягнути Тетяна М'яковська у вихованні своїх учнів, — захистити майбутнє покоління від болючих процесів руйнації гармонії. Вона піклується про те, щоб малюкам завжди було цікаво та весело. Навіть стільці у студії неймовірно яскра-

вого червоного кольору – це створює святковий настрій у майстерні навіть тоді, коли на вулиці дощить. На стінах – дитячі роботи: дивовижні звірі, фантастичні птахи, старовинні міста...

Коли знайомишся з роботами студійців, особливо помітні контрасти характерів маленьких художників. У кожного своя творча зацікавленість, свої пошуки, свої образотворчі прийоми, свій колорит. Все рухається, лінії, плями живуть особливим життям. Серед зірок зображені різнокольорові янголи, такі схожі на авторів робіт, і суто «чоловіча» тематика – військова техніка. Батьки з радістю беруть участь у творчому процесі. Гуртом складають композиції та роблять

скульптури з природних матеріалів, супроводжують під час пленерів, основна ідея яких – зв'язок реального й духовного просторів. Діти працюють у багатолюдному місті, відвідують святі місця, й саме тут точиться розмова про добро і зло, а вони відповідають на ці питання власними роботами. Серед людських чеснот чи не найважливіша – лагідність, а гріх асоціюється не лише з жорстокістю та жадібністю, а й із людиною, яка нищить природу.

Крім мистецтва вихованці Т.Мялковської отримують знання із загальної культури, історії, релігії. Тут існує справжній театр моди, де юні красуні демонструють створені власноруч дивовижні сукні.

Тетяна Мялковська заохочує сміливість і широту бачення, багатство декоративного відчуття, що підсвідомо присутнє в кожній дитині, внутрішній світ якої настільки чутливий, що мистецтво реагує на дійсність. Тут ви не знайдете жодної роботи, де помітна воля викладача. Ця система спонукає вчитися, але не наслідувати бездумно, не працювати абияк. І в цьому – мудре ставлення Тетяни Мялковської до самотності дитячої творчості.

